UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Postilla Guillermi super Epistolas et Euangelia: per totius anni circu[m]itum: De tempore/ Sanctis/ et pro defunctis

Guilelmus <Parisiensis>

Basel, 1513

VD16 E 4385

Tertia Epistola. Obsecro vos tanq[ue].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30573

Visual Library

E in corpe ſuo. Ly. p ipſis debita ſuſtinē
dō. a ¶ Sup lignū. crucis: vt quo affi/
xus erat. Et hoc fecit ideo. b ¶ Vt pec
catis mortui. i. a pctis ſepati. c ¶ Iu/
ſticię viuam9. ſ. chriſto ieſu. d ¶ Cui9
liuore. i. paſſione.
e ¶ Sanati eſt9.
a pctōꝝ infirmitati
bus. f ¶ Eratis
eñ aliqñ. ſ. añ cō/
uerſionē. g ¶ Si
cut oues erran/
tes. Hor. ſine pa/
ſtore. h ¶ Sʒ cō/
uerſi eſtis nūc. ſ.
ſpūſancto coopan/
te. i ¶ Ad paſto/
rē. i. ad chriſtū. qui
paſcit vos corpore
et ſanguine ſuo.
k ¶ Et epm ani/
marū veſtrarū.
F Lyra. eaꝝ ſaluti ſu
perintēdēdo et eas
a malo cuſtodiēdo

petrū: cui9 medicinā ſi fuerimus imitati/
quā nobis in epl'a hodierna ꝓponit: ęter/
naliter ſani erimus: ⁊ ad iſtā medicinā ſu/
mendā/ maxime illo tpe: hortat̃ nos ideꝫ
medic9 btūs petrus apl's/ di. l ¶ Obſe/
cro vos tāq̄ ad/
uenas ⁊ peregri
nos. Ly. ſcʒ a ciui
tate cęleſti. vñ Nō | Heb. 13.
habem9 hic ciuita/
tē pmanētē/ ſed fu/
turā inqrem9: ideo
peregrini ſumus.
m ¶ Abſtinere
vos a carnalib9
deſide. i. ab his q̄
carnis ſunt: ſicut o/
pera gulę/ luxurię.
n ¶ Que mi. ad/
uerſus animam
reddentes eam fę/
tidā: immo morteꝫ
ęternā inferūt. vñ:
Si ƀm carnē vixe/ | Ro. 8. c
ritis/ moriemini. H
o ¶ Cōuerſatio/
nē veſtrā iter gē/
tes. id eſt int̃ viuē/
tes gentiliter: quia
multi chriſtiani gē/
tiliter viuunt: licet
fidem habeant/ ta/
men non opera.
p ¶ Habētes bo
nam. non ad pro/
priam laudeꝫ: ſʒ ad
laudē dei et ꝓximi
ędificatōꝫ. q ¶ Vt
i eo quod detra/
ctant de vobis.
Vincē. detractorie
loquunt̃ de vobis.
r ¶ Tāq̄ de ma
lefactorib9. Ac ſi
eſſet9 malefactores. s ¶ Ex bonis opi.
q̄ facit9. t ¶ Vos cōſi. i. diligēter intuē/
tes. v ¶ Glorificent deū. ois boni au/
ctoreꝫ. x ¶ In die viſita. i. i die iudicij:
q̄ erit i futuro/ qñ viſitabunt̃ boni ꝓmio/

ſ pro peccatis noſtris ſatiſfecit in cruce.
a pertulit in corpe ſuo ſup lignum:
ſ in q̄bus fuimus. ſ in bonis opibus iu
b c vt peccatis mortui/ iuſticię viua/
d ſtificati. ſ ſaluati
e f mus: cui9 liuore ſanati eſtis. Erā
ſ ſine paſtore
g h tis eñ ſicut oues errātes: ſed cōn
ſ ieſum chriſtū.
k uerſi eſtis nunc ad paſtorē ⁊ epi/
ſ ſupintendentē
ſcopum animaꝝ veſtrarum.

¶ Dñica.III. poſt feſtū paſche.
I. Petri. II. b. circa medium

ſ rogo ſ fratres.
OBſecro vos
ſ velut
tāq̄ aduenas et pe/ l
ſ retrahere
grinas: abſtinere vos a carnalib9 m
ſ cōcupiſcētijs ſ dimicāt ſ cōtra
deſiderijs: que militāt aduerſus n
ſ ad gloriā dei
aiam. Cōuerſationē veſtrā inter o
ſ gentiles ſ debetis habere
gentes habentes bonā: vt in eo p q
ſ clancule ſ quaſi ſitis tales
q detractāt d vobis tāq̄ de ma r
ſ que facitis
lefactorib9: ex bonis opib9 vos s t
ſ laudent
cōſiderantes: glorificēt deū i die v x

Poſtilla
OBſecro
vos tā/
q̄ adue
nas et
peregrinos ⁊c.
Añ initiū illi9 epl'ę
ſcribit ſanct9 petr9
dicens: Qui aliqñ
nō popul9 dei: nūc
autē ppl's dei: q̄ nō
cōſecuti miſericor/
diā: nūc autē miſe/
ricordiā conſecuti.
Tunc ſtatim ſequi
tur pſens epiſtola.
Obſecro vos ⁊c.
Sed ex quo mō eſt
tēpus maxīe aptum
medicinis corpali/
bus: iſto mō habet ſe eccleſia iſto tēpe: q2
eſt aptū medicinę ſpūali: q̄ multo plus eſt
deſiderāda ⁊ querēda q̄ medicina corpo/
ralis: q2 ſanitatē ęternā cōſeruat. Et oſten
dit nobis magnū medicū animaꝝ beatuꝫ

A mali ſupplicio. a ¶ Subiecti eſtote oi humane creature.i.oi homini in p̄ſtāte cōſtituto. b ¶ Propter deū. Vinc. in cogitatiōe iſtius q̄ omnis p̄tās ſit a deo. c ¶ Siue regi q̄ſi p̄cel.i.q̄ eſt maioꝛ ⁊ p̄cellens alios in dignitate ⁊ poteſtate d ¶ Siue ducibus.i.inferioꝛibꝰ. e ¶ Tāq̄ ab eo. .i.a rege. f ¶ Miſſis ad vin.ad pe/nā. g ¶ Malefactoꝛ: laudē vero bo. id eſt remunerationis gloꝛiam. h ¶ Quia ſic eſt volū.dei.ſ.vt ita faciatis. i ¶ Vt bn̄facietes.i.bene conuerſantes. k ¶ Obmuteſcere faci.ſ.ſubtrahē do illis materiā loquēdi ⁊ detrahēdi. B l ¶ Imprudentiū ho.ig. q̄ ignorātes bonitatē veſtrā detrahūt vob. m ¶ Quaſi li. ſcilicet ex amoꝛe: non ex timoꝛe ſeruiatis n ¶ Et nō q̄ſi vela.ha.ma. libertatē. vt ſic libertas eſſet vob occaſio ⁊ excuſatio mala in pctis: vt.ſ.tanto liberiꝰ peccet, q̄nto minꝰ iugo ſuitutis p̄mimini. o ¶ Sz ſic ſerui dei. ſitis humilr̄ ſeruientes p ¶ Oēs hono. vnūquēq̄ ſm ſtatū ſuū honoꝛe reuerētie. q ¶ Fraternitatē di.i.fribꝰ affectuoſam dilectiōez corde/oꝛe et ope exhibete. r ¶ Deū timete.ſ.timoꝛe filiali/nō ſeruili. s ¶ Regē honoꝛi. Ly. inq̄ntū gerit pſonā dei. t ¶ Serui ſub.i.obediētes. v ¶ Eſtote i oi ti.i.i reuerētia. x ¶ Dn̄is.ſ.vris y ¶ Nō tm̄ bo.i. virtuoſis. z ¶ Et modeſt, ſz etiaz diſcol.i.indiſciplinatis. a ¶ Hec ē em̄ gra dei. Lyr. id eſt res gratioſa corā deo: in chriſto ieſu domio noſtro.

qm̄ viſitent a deo: vos ad fidē cōuertendo p ſuam
a viſitatiōis. † Sūbiecti eſtote omi
gratiā. ſ homini ſupioꝛi p̄cipue
b c hūane creature pp̄ter dēū: ſiūe re
ſ in p̄ſtāte ⁊ dignitate. ſ p̄ncipibus
d e gi q̄ſi p̄cellēti: ſiūe ducibꝰ tāq̄ ab
ſ rege vel deo. ſ vindicādū. ſ penā infligēdo.
f g eo miſſis ād vindictā mālefacto/
h rū/laudē vo bonoꝝ: q2 ſic ē volū
ſ ſic laudabiliter viuētes. ſ cōticere.
i k tas dei: vt bēnefaciētes ōbmute/
ſ inconſideratoꝝ ⁊ inſipientū.
l ſcere faciatis imprūdentiū hoim
ſ a vitijs veraciter.
m n ignoꝛantiā. Qūaſi liberi ēt nō q̄/
ſ libertas veſtra non ſit vobis velamē ⁊ occaſio
ſi velamē habentes malicię liber
peccati ſed virtutis.
o p tatē ſed ſicūt ſerui dei. Oēs hō/
ſ ſm cōueniētiā. ſ pacē ⁊ concoꝛdiā.
q noꝛate: frāternitatē diligite: dēuz r
ſ filiali timoꝛe. ſ poſt deum ſ vos.
timete: rēgē honoꝛificate. Serūi s t
ſ ſubiecti. ſ tā dei q̄ hois ne aliquē offendatis.
† ſubditi ēſtote in omi timoꝛe dō/ v x
ſ veſtris. ſ pijs ⁊ māſuetis.
minis: nō tm̄ bōnis ⁊ mōdeſt, ſz y z
ſ male moꝛigeratis ⁊ diſcoꝛdantibus. ſ placi
etiaz diſcolis. Hęc ēſt em̄ gratia a
tum apud deum.
dei: in chriſto ieſu dn̄o noſtro.

¶ Dn̄ica.IIII.poſt feſtū Paſche.

Jacobi.I.c.circa medium.

ſ gra gratū faciente

OMne datuz
ſ opus charitate
decoratum.
ōptimū ⁊ oīne dōnū b c

† II.q.I.c. magnum. de viaio. ⁊ obe.c.ſolite.

Poſtilla

O Mne datum optimuz/et omne donū pfectū ⁊c. Añ initiuz illiꝰ ep̄lę ſcribit ſā. Jacobꝰ/di. Pctm̄ cū ꝯſūmatū fuerit/ generat moꝛtē: nolite itaq̄ errare fratres mei dilectiſſimi. Sequit ſtatim pn̄s ep̄la: in q̄ ſctā mr̄ eccl'ia oſtēdit p vba bti Jacobi: q̄ medicia ſpūal nullibi q̄renda ſit/ niſi apud deuz datorē eiꝰ a q̄ deſcendit: ⁊ hęc medicia ē optima: q2 ad optimaz ⁊ eternam ſanitatē perducit vitę eternę: vbi ē clara viſio eternę trinitatis: in qua omnia cognoſcunt. Vnde dicit: D b ¶ Oīne datuz opti. qd̄ eſt bonuz meritoꝛiū: faciens hoīem vitę eternę dignū. c ¶ Et oē donū pfectuz.i. bonū glīę q̄ habito.

† II.q.I.c. magnum.

c 5

F.i. gratia quae naturam perficit ... datum appellat bonum naturae, sed donum vocat virtutes, et ... gratuita. q.d. omnia dona siue naturalia siue spiritualia sunt a Deo, qui est pater luminum, quia singula opera nostra, et singula bona quae in nobis sunt, lumina sunt, et omnia sunt a fonte luminum, scilicet a Deo patre. unde Aliter possunt ista exponi de naturalibus ...: quia bonum, quod sumus, melius est quod viuimus, sed optimum quod intelligimus. vel sic: bona sunt corporalia et naturalia quibus sustentamur: meliora sunt dona misericordiae, quibus a peccatis liberamur: sed optima sunt dona gratiae, quibus de virtute in virtutem deportamur. Et ideo dicit: omne bonum perfectum, i. gloria, qua habita, nihil remanet imperfectum.

temporalia sunt bona, naturalia sunt meliora, sed gratuita sunt optima